

Az alapeljárás felei

Felperes: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Alperes: Jean-Louis Anita Dedroog

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni, a vasúti személyszállítást igénybe vevő utasok jogairól és kötelezettségeiről szóló, 2007. október 23-i [1371/2007/EK rendelet] ⁽¹⁾ 9. cikkének a 93/13 irányelv ⁽²⁾ 2. cikkének a) pontjával és 3. cikkével összefüggésben értelmezett (4) bekezdését, hogy mindig szerződéses jogviszony jön létre a közlekedési vállalat és az utas között, még ha ez utóbbi a fuvarozó szolgáltatását menetjegy nélkül veszi is igénybe?
- 2) Az előbb említett kérdésre adandó nemleges válasz esetén kiterjed-e ebben az esetben a tisztességtelen feltételek tana általi védelem az olyan utasra is, aki menetjegy nélkül vesz igénybe tömegközlekedési eszközt, és ezen magatartása miatt a fuvarozó általános szerződési feltételei szerint, amelyeket normatív jellegűk alapján vagy állami hivatalos hirdetőnyelven való közzététel révén általánosan kötelezőnek tekintenek, a menetjegy árán felül pótdíj fizetésére köteles?
- 3) Minden esetben ellentétes-e a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13 irányelv 6. cikkével – amely a következőképpen rendelkezik: „tagállamok előírják, hogy fogyasztókkal kötött szerződésekben az eladó vagy szolgáltató által alkalmazott tisztességtelen feltételek a saját nemzeti jogszabályok rendelkezései szerint nem jelentenek kötelezettséget a fogyasztóra nézve, és ha a szerződés a tisztességtelen feltételek kihagyásával is teljesíthető, a szerződés változatlan feltételekkel továbbra is köti a feleket” –, hogy a bíróság a tisztességtelennek minősített feltételt mérsékli, vagy helyette az általános jogot alkalmazza?
- 4) Az előbb említett kérdésre adandó nemleges válasz esetén, mely körülmények között alkalmazhatja a nemzeti bíróság ebben az esetben a tisztességtelennek minősített feltétel mérséklését, vagy helyettesítheti az általános joggal?
- 5) Amennyiben az előbb említett kérdésekre nem lehet absztrakt válaszokat adni, felmerül a kérdés, hogy abban az esetben, ha a nemzeti vasúttársaság az érvényes menetjegy nélkül utazót tetten érést követően polgári jogilag pótdíjjal szankcionálja, adott esetben a menetjegy árán felül, és a bíróság arra a következtetésre jut, hogy a követelt pótdíj tisztességtelen a 93/13 irányelv 3. cikkével összefüggésben értelmezett 2. cikke a) pontjának értelmében, ellentétes-e a 93/13 irányelv 6. cikkével, hogy a bíróság a feltételt semmisnek nyilvánítja, és az általános felelősségi jogot alkalmazza a nemzeti vasúttársaságot ért kár megtérítése céljából?

⁽¹⁾ HL 2007. L 315., 14. o.

⁽²⁾ A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EKG tanácsi irányelv (HL 1993. L 95, 29. o; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 288. o).

A Tribunalul Bacău (Románia) által 2018. május 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu kontra SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl

(C-354/18. sz. ügy)

(2018/C 294/27)

Az eljárás nyelve: román

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunalul Bacău

Az alapeljárás felei

Felperes: Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu

Alperes: SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 261/2004 rendelet ⁽¹⁾ 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti 400 eurós összeg célja főszabály szerint a vagyoni károk megtérítése, míg a nem vagyoni károkat a 12. cikk alapján kell értékelni, vagy a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontja főszabály szerint a nem vagyoni károk megtérítésére vonatkozik, a vagyoni károk pedig a 12. cikk hatálya alá tartoznak?
- 2) Az elmaradt munkabérnek megfelelő azon összeg, amely a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti 400 eurós összeget meghaladja, a 12. cikk szerinti további kártalanítás fogalmába tartozik?
- 3) A 12. cikk [(1) bekezdésének] második mondata értelmében „[a] rendelet szerint adott kártalanítás levonható az ilyen kártalanításból”. Úgy kell-e értelmezni a rendelet e cikkét, hogy az alapján a nemzeti bíróság diszkrecionális jogkörében marad a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti megítélt összegnek a további kártalanításból történő levonása, vagy ez a levonás kötelező?
- 4) Abban az esetben, ha az összeg levonása nem kötelező, milyen tényezők alapján dönt a nemzeti bíróság a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti összegnek a további kártalanításból történő levonásáról?
- 5) A munkabér elmaradásából eredő kárt – amelyre amiatt került sor, hogy a munkavállaló az átfoglalást követően a célállomásra való késedelmes érkezése miatt nem tudott megjelenni a munkahelyén – a 8. cikk vagy a 4. cikkel összefüggésben értelmezett 12. cikk szerinti kötelezettségek teljesítése alapján kell értékelni?
- 6) A légifuvarozónak a 261/2004 rendelet 4. cikke és a 8. cikkének (3) bekezdése szerinti, segítségnyújtásra vonatkozó kötelezettségének teljesítése magában foglalja azt, hogy az utast az átfoglalással kapcsolatban fennálló valamennyi lehetőségről teljeskörűen kell tájékoztatni a 8. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában foglaltak szerint?
- 7) A 261/2004 rendelet 8. cikke alapján kit terhel annak bizonyítása, hogy az átfoglalásra a lehető leghamarabb került sor?
- 8) A rendelet alapján az utasok kötelessége az, hogy a célállomásuknak megfelelő másik járatot keressenek, és a légitársaságot kérik arra, hogy az ilyen járatokon találjon szabad helyeket, vagy a légitársaság hivatalból köteles arra, hogy az utas számára legelőnyösebb opciót megkeresse annak érdekében, hogy őt a célállomásra szállítsa?
- 9) Az utasok által elszenvedett károk meghatározása során van jelentősége annak, hogy elfogadták a légitársaság azon ajánlatát, hogy nekik egy másik, 2016. szeptember 11-i járatot biztosítanak, annak ellenére, hogy számukra előrelátható volt az, hogy a munkából való távolmaradásuk idejére nem kapnak fizetést?

⁽¹⁾ Az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.)

A Landesgericht Salzburg (Ausztria) által 2018. május 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Barbara Rust-Hackner kontra Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

(C-355/18. sz. ügy)

(2018/C 294/28)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landesgericht Salzburg